

I andet Stykke, 6te Linie udgaae Ordene: „udgjøre — — disse“, og istedetfor sættes: „fremtræde som Middel til disses Befordring“. Vedtoges eenstemmig med 44 Stemmer.

5) Endringsforslag af M. Andersen, Andra, Broch og Fischer under Nr. 5 til § 6:

I Linie 1 udgaae Ordene: „der ikke falde ind under den almindelige Straffelov“. Vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.

6) Endringsforslag af Finantsministeren under Nr. 6 til § 7:

Linie 1: „1869“ forandres til „1870“. Vedtoges med 26 Stemmer imod 19.

Lovforslaget i dets Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Andra: Jeg tilstaaer, at jeg ved 2den Behandling af nærværende Sag saae Faren paa et ganske andet Punkt end det, hvor den senere viste sig virkelig at være. Hele Udvalget var jo, hvor forskjelligt dets forskjellige Medlemmer saae end iøvrigt stillede sig med Hensyn til Enkeltheder i Sagen, blevet enigt om at fraraade det af Finantsministeren indbragte Forslag til en heel Omdannelse af Lotteriet, og jeg troede derfor, at der slet ikke vilde kunne være Tale om, at dette Forslag kunde blive vedtaget her af Thinget, og det saameget mindre, som jeg havde god Grund til at antage, at den ærede Finantsminister just heller ikke med nogen stor Styrke vilde fastholde det, men tværtimod vilde være ikke ganske villig til at gaae ind paa en noget modificeret Affattelse af Mindretallets Forslag til § 1. Min Tanke var derfor den, at den virkelige Fare laa i, at dette Forslag af Mindretallet ved den deelwise Understøttelse af Finantsministeren vilde kunne finde Tilslutning i Thinget. Jeg dvælede derfor aldeles ikke ved det oprindelige Forslag af Regjeringen, og det Eidet, jeg i det Hele udtalte, var kun rettet imod det omtalte Forslag af Mindretallet. Jeg havde da ogsaa den Tilfredsstillelse, at dette Forslag af Mindretallet saaldt, men kun

for dernæst at have den store Skuffelse, at Finantsministerens Forslag blev staaende. Der kunde under disse Omstændigheder være meget god og gyldig Anledning til at komme tilbage til dette sidste Forslag og til nu at gaae ind paa en noget udførligere Forhandling om, hvorfor det maa ansees at være saa uhenfigtsmæssigt og utilraadeligt. Jeg har imidlertid ganske afgjort Ulyst til at gaae ind paa vidtløftige og dybtgaaende Forhandlinger om disse Lotterispørgsmaal. Det har slet ikke noget Tiltalende for mig at skulle undersøge og udvikle de forskjellige Forhold, som derved komme i Betragtning: Pirringmidlerne for Spillelysten, hvilke af disse der ere tilladelige, og hvilke af dem der maae fraraades, i hvilken Grad der bør gjøres Anvendelse af dem, i hvilken Grad de absolut bør forbydes, derhos Theorierne for Lotterispillets Indretning og de mathematiske Chancer, hvorpaa dette Spil berøer, fremdeles Henfigtsmæssigheden eller Uhenfigtsmæssigheden af den ene eller den anden Ordning, af Ambesystemet eller af Enkelttalsystemet osv. osv. Til denne Ulyst kommer nu endvidere min Overbeviisning om, at disse Gjenstande virkelig slet ikke heller egne sig til Forhandling i en lovgivende Forsamling i et offentligt Møde. Disse Spørgsmaal ere for en stor Deel af den Natur, at de ligefrem gaae ind paa tekniske Undersøgelser, som det vilde være umuligt uden en ganske uhenfigtsmæssig og utilgivelig Tidsanvendelse at gjøre klart forstaaelige for de Mange, der iøvrigt slet ikke have den ringeste Interesse for denne Art af Spørgsmaal. Er der noget Spørgsmaal, som man vel maatte kunne antage, at det fortrinnsviis var naturligt at lade komme til Drøftelse i et Udvalg og blive udføgtet der, saa forekommer det mig, at disse henhøre dertil, og jeg kan derfor ikke føle mig i nogen videre Grad opfordret, endfinge forpligtet, til nu at gaae ind paa en udførlig og udtømmende Forhandling om dem. Hvad jeg imidlertid dog føler mig forpligtet til, inden jeg lader Sagen gaae til Afstemning, idet jeg aldeles bestemt fastholder det Standpunkt, hvorpaa alle Medlemmer stode i Udvalget, nemlig at maatte fraraade, at Lovforslaget i sin nuværende Form vedtages af Thinget,